

Het koevinkje

Een groot zoogdier en een klein vogeltje vormen samen een dagvlinder. Dat zou een mooie omschrijving kunnen zijn voor het t.v.-spel 'Get the picture'. Beginletter k, cryptisch. Waarschijnlijk staat de kandidaat vervolgens met een mond vol tanden. Want ga eens na, hoeveel Nederlanders zullen ooit hebben gehoord van het koevinkje? Ook ik kende deze vlinder niet toen ik in juli 1976 mijn allereerste vlinderfoto's nam met behulp van een 135 mm lens en enkele pas aangeschafte tussenringen. Even tevoren had het nog flink geregend, maar de zon scheen alweer met kracht en damp steeg op van de zandweg. Witgezoomde, koffiebruine vlinders zaten breed uitgespreid zich opnieuw op te warmen in het braamstruweel en enkele bezochten reeds de nectarrijke bramenbloesem. Drinken deden ze met dichtgeklapte vleugels: acht witgekernde, geelomrande ogen aan de onderzijde kwamen dan fraai in zicht. Thuis gekomen bladerde ik door een vlinder-gidsje en kwam uit bij het koevinkje. Het bleek een algemene soort en nog steeds is het koevinkje geen zeldzame verschijning in het oosten en zuiden van ons land.

Bink verdeelt de vlinders op grond van hun eileggedrag in negen categorieën en hanteert daarbij gradaties van 'bijzonder slordig' via 'nauwkeurig' tot 'uiterst precies'. De wijfjes van het koevinkje laten hun eitjes al vliegend in de vegetatie vallen. Daarom krijgt het koevinkje van Bink het predikaat 'zeer slordig' en 'eierstrooier' opgeplakt. Toch moeten we het koevinkje niet louter voorstellen als een vliegend peper- of zoutvaatje, dat zijn eieren zonder willekeur over de grasmat uitstrooit. Behoedzaam fladderend onderzoekt het wel degelijk de vegetatie op structuurverschillen en vochtigheidsgraad. Dit eistrooigedrag kan alleen succes hebben als de waardplanten voor de rups massaal aanwezig zijn. We zien dit gedrag dan ook alleen bij enkele zandoogjes waarvan de rupsen op verschillende grassoorten kunnen leven. Bij het koevinkje zijn dat onder andere vossenstaart, kamgras, kweek, gevinde kortsteel en timothee. Met zo'n verscheidenheid aan grassen als voedselplant zullen de eitjes best wel in goede aarde vallen...